

Dansk Folkeparti i, at der skal være en plads, når man har brug for den.

Inden for gruppen af hjemløse er der igen flere grupperinger, end man kunne tænke sig. Der er de gamle vagabonder, der sliber knive, der er posefolket, og der er de egentlige hjemløse. De mennesker har så ofte massive sociale problemer, der skal løses inden eller samtidig med, at der arbejdes på en fast bopæl.

Nu har jeg læst i Politiken i dag, hvad socialministeren har i gang på området, og det er jeg utrolig tilfreds med. Det drejer sig jo om at få kommuner og amter til at opfylde deres forpligtelser, for det er i første omgang for de penge, vi satte af til de mennesker, der både var misbrugere og hjemløse, at der flytter almindeligt herbergs klientel ind, kan jeg se. Så her kan man sige: Om igen. Det har så løst nogle af pladsproblemerne. Men jeg mener, at man skal gå i et meget tæt samarbejde med de private organisationer for at løse det her. De har en nemmere tilgang, der skal i hvert fald være sådan en slags joint venture, hvis vi skal løse det.

Jeg har stor sympati for Dansk Folkepartis forslag, men jeg synes, at vi så kan benytte lejligheden til i udvalget at få kigget på det, som socialministeren har lagt på bordet, som jeg mener at vi sammen med amterne og i øvrigt også kommunerne kan lave en handlingsplan om. Det tror jeg bliver vigtigt, for vi kan ikke længere se på, at folk ligger og sover på gaden, hvis årsagen er, at der ganske enkelt ikke er en herbergsplads.

Anders Samuelsen (RV):

Det er Det Radikale Venstres helt klare politik, at der skal være tilstrækkelig med pladser, så vi ikke har ufrivilligt hjemløse. Det Radikale Venstre er derfor meget glade for, at socialministeren vil bede amter og kommuner om en vurdering af behovet og omfanget for at få en plan for, hvordan der kan skabes både midlertidige og varige botilbud til hjemløse.

I den forbindelse skal det ikke glemmes, at hele problemfeltet faktisk er kommunernes ansvar som udgangspunkt. Det er således f.eks. amtskommunernes, Københavns og Frederiksberg Kommuner ansvar at skaffe det nødvendige antal midlertidige pladser på forsorgshjem, herberger m.v. Den decentralisering skal vi selvfølgelig holde fast i.

Med i billedet hører også, at der i de sidste år er lavet mange initiativer via puljemidler for at udvikle alternative boformer og akutte overnat-

ningsmuligheder f.eks., som også socialministeren har peget på, Skurbyen i Aalborg og en udvikling af varmestuer.

Fra centralt hold tages der også initiativer. By- og Boligministeriet forbereder en forsøgsordning med etablering af nye boligtyper. Overskriften er »Skæve huse til skæve mennesker«. Endelig er der, som også andre har omtalt, afsat en bevilling på 30 mio. kr. i finansårerne 1999 til 2001, hvor både kommuner og private organisationer skal kunne søge om tilskud til etablering af projekter.

Jeg skal derfor på Det Radikale Venstres vegne afvise forslaget med henvisning primært til, at det i højere grad er den type initiativer, som jeg her har omtalt, som vi også allerede i dag ser eksempler på, der skal til for at løse og komme problemet til livs. Ikke mindst på det her område skal problemet løses ved at lægge øre til målgruppen og tage udgangspunkt i deres – den enkeltes – konkrete forslag og behov.

Jette Gottlieb (EL):

Hvis man skal tro debatten her i dag, så vil alle gøre noget for de hjemløse, og hvis man skal tro Politikens forside, så har Socialministeriet også fuldstændig styr på, hvordan det skal gøres. Det, der så er tilbage, er faktisk tidsfaktoren og økonomien. Og det er en lille smule underligt, for hvad går det egentlig ud på?

Det, vi har set, er, at mængden af hjemløse faktisk er voksende i hvert fald i de store byers centrale områder. Og det er selvfølgelig ikke tilfredsstillende. Der er ingen, der kan være tjent med det. Der er ingen, der ønsker, at det skal være sådan.

Men jeg tror, at det mange gange er sådan i debatten, at folk betragter begrebet hjemløse som én størrelse, og det er det jo slet ikke. Det er jo sådan set nok noget af den mest inhomogene gruppe, der overhovedet findes, og der er meget forskellige behov forbundet med det.

Der er nogle, der helt regulært har brug for et hjem. I den forbindelse er det klart, at mangelen på bolig betyder noget i den her sammenhæng. Der er nogle, der meget akut kan have brug for et hjem f.eks. ved bodeling, ved skilsmisse og i alle sådan nogle situationer, og der er ikke nogen til rådighed stående billig boligmasse, der kan opsuge det behov.

Derfor er der altså stadig brug for almennyttigt boligbyggeri, men der er også brug for, at man fastholder, at der skal være en billig boligmasse i de centrale byområder. Det er et stort